

Sandomierz, dnia 15.04.2021 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz. U. z 2016 r., poz. 703), oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz. U. z 2020 r. poz. 256),

orzekam

uznać, że nieruchomość gruntowa oznaczona w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr **232** o pow. 0,6394 ha, obręb 0001 **Zawichost** w gminie Zawichost, stanowi **mienie gromadzkie**.

Uzasadnienie

Pismem GKRRiOŚ.6822.3.2021 z dnia 04.03.2021 r. Burmistrz Miasta i Gminy Zawichost wystąpił z wnioskiem do Starosty Sandomierskiego o wydanie decyzji administracyjnej stwierdzającej, że nieruchomość gruntowa oznaczona w ewidencji gruntów i budynków działką nr 232 o pow. 0,6394 ha, obręb **Zawichost**, stanowi **mienie gromadzkie**.

Dnia 23 marca 2021 r. na okres 14 dni zamieszczono na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Sandomierzu oraz Urzędu Miasta i Gminy w Zawichoście, zawiadomienie o wszczęciu w przedmiotowej sprawie postępowania administracyjnego.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i art. 3, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy.

W ewidencji gruntów i budynków gminy Zawichost, ujawniona jest w/w działka, do której wpisany jest władający na zasadach samoistnego posiadania Urząd Miasta i Gminy w Zawichoście. Brak jest informacji o prowadzeniu dla nieruchomości księgi wieczystej lub zbioru dokumentów.

Grunty użyteczności publicznej, stały się mieniem gromadzkim w rozumieniu art. 15 ust. 3 ustawy z dnia 23.03.1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 35, poz. 294). Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i podziału gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) gromady stanowiły odrębne podmioty praw majątkowych, a przedmiot własności gromad, określony był jako majątek gromadzki lub dobro gromady. Po reformie z 1954 r., gromady pozostały, ale były już tylko jednostkami podziału administracyjnego.

Brak wyraźnych przepisów w zakresie przejęcia dobra dotychczasowych gromad był spowodowany faktem, iż gromady nowo powstałe, utraciły osobowość prawną. Nie mogły zatem legitymować się posiadaniem majątku i swobodnie nim dysponować. Kwestia ta została dopiero jednoznacznie uregulowana przepisem art. 98 ust. 2 ustawy z dnia 25 stycznia